

Пише: Драган Ђилас
среда, 15 август 2018 23:08

Лидер Савеза за Србију одговара на текст Мише Бркића "Јачај, државо, све моћнија"
(Данас, 13. август)

Онима који нису пажљиво прочитали мој текст у Данасу, за шта сам и сам крив јер је предугачак, па критикују идеје које нисам предложио – поновићу неке у најкраћим цртама.

Онима који никада нису водили фирме, а дају лекције о томе како фирме треба да раде, мени који сам са тимом људи направио једну од највећих компанија у региону (годишњи обрт и до 95 милиона евра) и то без учешћа у приватизацијама, без оф шор рачуна, примарних емисија и рада са државним фирмама покушаћу да објасним како бизнис функционише

Онима који тврде да оно што има у Немачкој, а не одговара њиховој економској филозофији – не може да се примени у Србији, али зато оно што одговара може – не знам шта бих рекао.

Онима који тврде да је суштина успеха фирме у томе ко је власник, а не ко компанијом управља и који у 21. веку говоре о социјализму, покушаћу да још једном објасним колико је то погрешно.

Модел од десетак компанија по угледу на ПКБ би се финансирао преко инвестиционе-развојне државне банке у којој ће свој новац држали грађани који то буду желели. Новац од грађана би привукли тако што би понудили исту камату коју држава даје приликом продаје својих записа банкама. Тренутно тај новац грађани држе у

Пише: Драган Ђилас
среда, 15 август 2018 23:08

банкама скоро без икакве зараде, јер су камате изузетно ниске. Банке тим новцем купују хартије од вредности које издаје држава тих истих грађана и од те државе добијају далеко већу камату!? Дакле, банке се појаве као посредник између грађана и њихове сопствене државе и за то узму замашну маржу. Па зар није логичније да држава ту зараду да својим грађанима, а не банкама и да се њихов новац који је данас мртав, а суштина успешног капитализма је брз обрт новца – активира? Или неко мисли да је боље да наставимо као до сада.

Тим средствима би се финансирали искључиво пројекти у пољопривреди, као што сам и написао. Како би грађане мотивисали да целу причу доживе као своју, њима ће бити исплаћен део профита које те пољопривредне фирме буду правиле. А шта ако не буде профита? У пољопривреди? Ако поштујемо све принципе које поштују приватне компаније у овом бизнису? Извињавам се, али то је скоро немогуће. Профита ће бити, јер је модерна пољопривреда високо профитабилна делатност која не зависи од временских услова. У најгорој опцији ће грађани опет имати зараду од камата на штедњу по каматној стопи већој од оне које им банке данас дају. А за све улоге у банкама до 50.000 евра гарантује држава, тако да ризик за грађане не постоји, питање је шта држава данас ради са парама које по високим каматама узима од банака. То нико не зна. У овом случају ће се тачно знати да новац који дају грађани иде искључиво за пројекте у модерној пољопривреди, која је, уз енергетику, наш највећи природни ресурс.

Пише: Драган Ђилас
среда, 15 август 2018 23:08

Те прве фирме водили би професионални менаџери. Нигде нисам написао страни, али могу и они наравно. Мислио сам пре свега на домаће менаџере који раде у Србији или иностранству и тако добијају мотив да се врате (овај модел би важио за сва државна предузећа). Поређење овог модела са моделом железаре и Камарашем је у најмању руку некоректно. Сваки озбиљан човек зна да је Камараш доведен да буде покриће за то да, као што је на управо изгубљеној арбитражи у Лондону доказано, Александар Вучић води железару. Резултат је годишњи губитак од 150 милиона долара. Висок просек на Правном или Економском факултету не значи ништа уколико наредних 25 година немате дан радног искуства у конкретном бизнису. Уколико не знате како је тешко направити, уговорити, а још теже уговорено наплатити. Како је тешко сваког првог исплатити плате када вам партнери дугују новац, а пореска управа скида свој део. Све то се не учи у књигама, већ у конкретном животу.

21. март 2015: „Железари Смедерево и њеним радницима осигурана је сигурна будућност“, рекао је премијер Александар Вучић приликом потписивања уговора са представником "ХПК инжењеринга" Петером Камарашом

Пише: Драган Ђилас
среда, 15 август 2018 23:08

Поређење овог модела са моделом железаре и Камарашем је у најмању руку некоректно. Сваки озбиљан човек зна да је Камараш доведен да буде покриће за то да, као што је на управо изгубљеној арбитражи у Лондону доказано, Александар Вучић води железару. Резултат је годишњи губитак од 150 милиона долара

Када ових десетак фирми покажу да раде, а први приход, у јабукама рецимо, је већ после годину дана, појавиће се људи који имају новац и желе да га уложе у пољопривреду. Не могу то да ураде јер живе у градовима и баве се другим пословима, немају локалне људе који би им водили бизнис. За њих се праве нове фирме на двадесетак, педесет или сто хектара на ободима ових десетак великих и у њих људи који имају новац за улагање исти заиста и улажу. Те фирме воде људи који су радили у великим компанијама на чијим се ободима праве нова предузећа по принципу заједничког улагања. Држава даје земљиште, know how и подршку велике компаније. Људи који имају новац – улажу га кроз мини инвестиционе фондове. Србија шири сировинску базу, омогућава основ за прављење озбиљне прерађивачке индустрије.

И да, почетна минимална плата је 350 евра у свим тим великим и мањим компанијама, јер је то минимум минимума да човек у Србији може да живи, а не преживљава. И зато што свака од тих фирми без проблема са тим платама прави профит.

Постедите ме приче како то тржиште регулише, тамо где систем не функционише. Ако се то препусти тржишту у земљи у којој нема ни суда, ни синдиката, ни владавине права претворићемо Србију у оазу за власнике сумњивог капитала као у Београду на води, а раднике у модерне робове, као што се то већ увелико дешава. Ако зараде зависе само од знања и учинка радника, а тржиште све то само регулише, зашто онда у Немачкој баш нико нема плату од 200 евра, а у Србији је има чак 350.000 запослених?

Постедите ме приче како то тржиште регулише, тамо где систем не функционише. Ако се то препусти тржишту у земљи у којој нема ни суда, ни синдиката, ни владавине права претворићемо Србију у оазу за власнике сумњивог капитала као у Београду на води, а раднике у модерне робове

Вратимо се још једном на везу власништва и успешности фирме. По г. Миши Бркићу испада да су све државне фирме увек биле неуспешне. Па како су пословале Апатинска пивара, Синтелон, Металац Горњи Милановац, Тигар Пирот? Како тамо није успех

Пише: Драган Ђилас
среда, 15 август 2018 23:08

зависио од власништва већ од Свилара, Павичића, Вукадиновића који си водили ове фирме. Како то у Немачкој толике фирме државне и супер су профитабилне? Зашто је Чешка откупила назад удео у електропривреди и данас је ЦЕЗ светски гигант? Како Теленор може да буде у власништву норвешке државе, а Франс и Дојче телекоми у власништву Француске и Немачке. Како Аррива која превози Београђане, али и грађане Лондона и више десетина градова света није приватизована него је и дан данас власништво немачке железнице...?

Оваквих примера има колико хоћете у свету, али тамо Ангели Меркел не пада на памет да зове Франка Апела генералног директора ДХЛ-а од 2008. године и каже му како фирма треба да ради. Као што је Вучић звао Камараша. Дакле, није проблем у моделу проблем је у разлици између Вучића и Ангеле, односно господе Камараша и Апела. Иначе, у том истом ДХЛУ-у, чији је профит 1,7 милијарди евра у 2017. години осим менаџмент борда постоји и Супервизору борд, нешто попут Надзорног одбора. А у њему седи десет представника акционара и нећете веровати – десет представника запослених!!! Ееееј запослених! Па то би по г. Бркићу значило да је Немачка социјалистичка држава? Не, није Немачка наравно социјалистичка држава. Она је једноставно држава. Што Србија није.

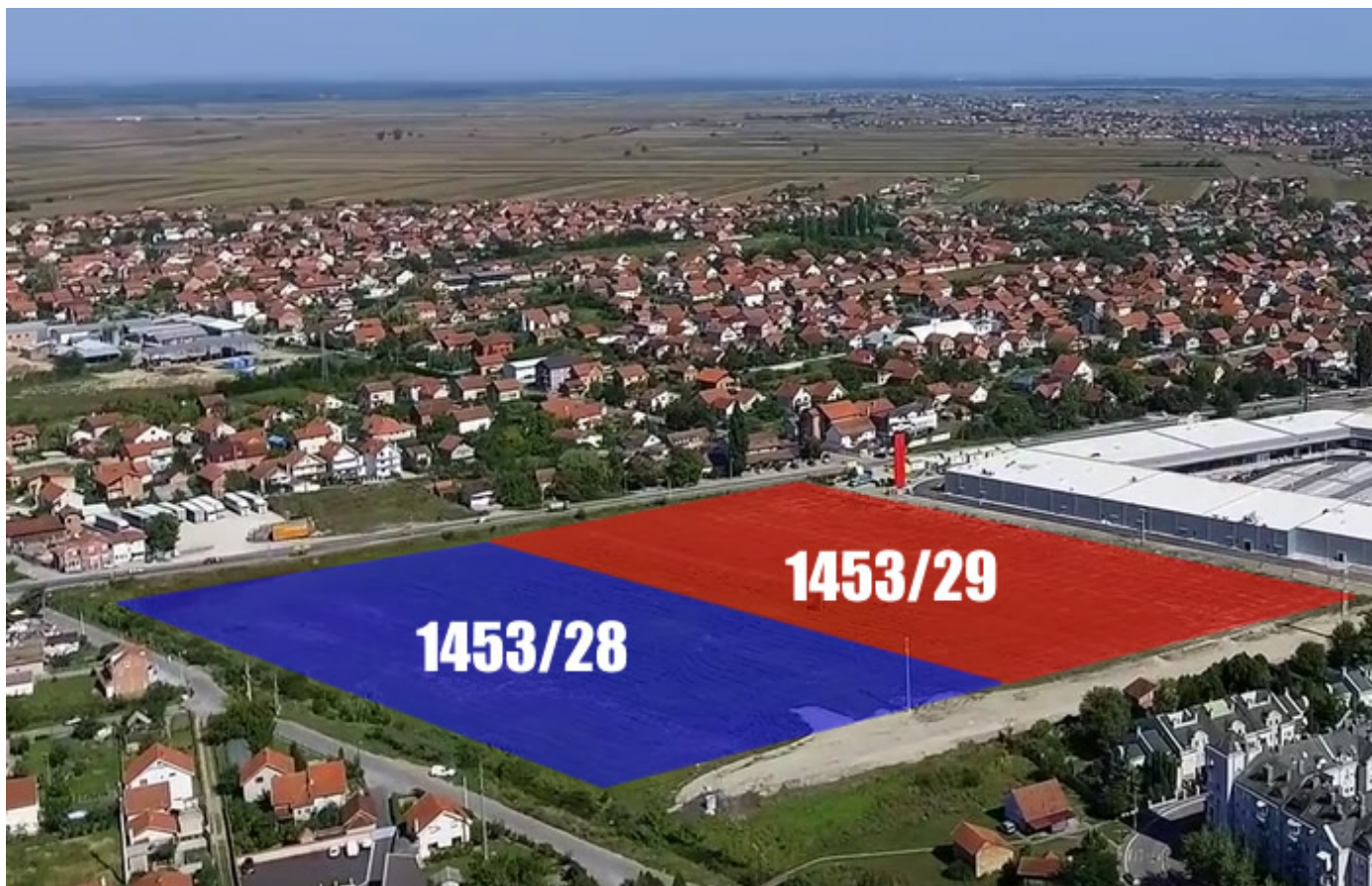
Тврдња како све треба препустити тржишту и како ће, ако је нешто профитабилан бизнис, инвеститори уз помоћ банака сами покренути, оповргава хиљаде и хиљаде примера по свету. Па ако је то тако зашто Немачка има државну развојну банку КФВ која финансира огроман број профитабилних пројеката и власник је 21% в ДХЛ-а. Немачкој пошти припада 65% и приватним акционарима 14%. Зашто држава не изађе из власништва и не препусти то комерцијалним банкама? Исто је кад се помене Јадар и литијум. Рио тинто ће копати руду и извозити је јер је њему интерес профит и није му битно где се исти ствара. Нама је важно да се ствара у Србији зато мора да постоји обавеза колики део ће се прерађивати код нас. Тако се понаша одговорна држава. Што Србија није.

Идеја да приватизација свега доноси гарантован економски развој је далеко од истине. То би значило да је супер што смо Арапима дали у Челареву 10.000 хектара најквалитетније земље кроз неку врсту ЈПП од чега немамо ама баш ништа. Зато сада треба да им дамо и ПКБ за четири пута нижу цену од вредности имовине предузећа

И за крај – идеја да приватизација свега доноси гарантован економски развој. То би значило да су све приватне фирме профитабилне што је далеко од истине. То би

Пише: Драган Ђилас
среда, 15 август 2018 23:08

значило да је супер што смо Арапима дали у Челареву 10.000 хектара најквалитетније земље кроз неку врсту ЈПП од чега немамо ама баш ништа. Зато сада треба да им дамо и ПКБ за четири пута нижу цену од вредности имовине предузећа. Г. Бркић наводи пример успешности МК који са мањим бројем радника производи наводно више од ПКБ-а. Не знам да ли МК прави већи профит од ПКБ-а. Вероватно да. Али оно што сигурно знам да је разлог за висок профит све до 2011, када је град преузео ПКБ и поставио професионални менаџмент, био то што је тај исти чудесно успешни МК комерц шећерну репу са 1.500 хектара откупљивао од ПКБ-а по 20 центи. И то у компензацији, уз то што је сам одређивао колики је проценат шећера у репи, као и колики је степен нечистоће. А од тада је почео да плаћа 40 центи у кешу. Дакле, неко се мало обогатио док је ПКБ одлазио у минус и правио дугове које је после требало вратити. Исто важи и за млеко које је Имлек откупљивао по цени бар 20% испод тржишне, коју је после осам ратовања и одбијања да купује од ПКБ-а ипак прихватио. А да ли је производња млека исплатива? Па сигурно је исплативије оно што данас већина млекара у Србији ради. Увезе млеко у праху помеша га са водом и продаје. Ја бих свом детету увек купио право млеко које производи ПКБ, а не то размућено. Натерајмо произвођаче да на паковању пише да ли је млеко природно или је добијено из млека у праху па ћемо видети које ће куповати. Питајте сељаци у целој Србији да ли им је боље данас када раде са приватним пољопривредним компанијама или када су радили са великим државним комбинатима. Или још боље погледајте колики је био сточни фонд пре 30 година, а колики је данас, јер је то најбољи показатељ стања у пољопривреди

Пише: Драган Ђилас
среда, 15 август 2018 23:08

ПКБ Арапима за четири пута нижу цену од вредности имовине: Две парцеле ПКБ-а у Центру Борче одмах поред тржног центра "Shoppi"

Општина: ПАЛИЛУЛА (БЕОГРАД)
Катастарска општина: БОРЧА

Подаци о земљишту (парцела и делови парцела)

Број парцеле	Бр.дела парцеле	Површина m ²	Улица/Потес	Начин коришћења земљишта	Врста земљишта
▶ 1453/28	1	18.781	ЗРЕЊАНИНСКИ ПУТ	ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	ГРАДСКО ГРАЂЕВИНСКО ЗЕМЉИШТЕ
Σ: 18.781					

Општина: ПАЛИЛУЛА (БЕОГРАД)
Катастарска општина: БОРЧА

Подаци о земљишту (парцела и делови парцела)

Број парцеле	Бр.дела парцеле	Површина m ²	Улица/Потес	Начин коришћења земљишта	Врста земљишта
▶ 1453/29	1	18.892	ЗРЕЊАНИНСКИ ПУТ	ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉИШТЕ	ГРАДСКО ГРАЂЕВИНСКО ЗЕМЉИШТЕ
Σ: 18.892					

И за крај два питања чисто да буде занимљивије. На једно одговор ћу дати сам, на друго одговор препуштам свакоме ко прочита текст до краја.

Прво, знате ли колико је плата др Франкс Аппела, директора ДХЛ-а? Два милиона евра фиксно плус потенцијални бонус од седам милиона евра. А наших назови директора 120.000 динара. Када би понудили само пет процената плате и бонуса г. Аппела сигуран сам да би добили итекако квалитетне људе да воде наша државна предузећа.

И друго, за оне који стално вређају сопствени народ називајући га лењим и незахвалним, поредивши га са Немцима и тиме колико и како они раде, живе и понашају се... Шта мислите колико би дуго Немци остали Немци и Немачка земља у којој се зна ред када би их неко пребацио на српске плате?

Пише: Драган Ђилас
среда, 15 август 2018 23:08

Овим се, што се мене тиче, преписка са г. Мишом Бркићем завршава.

(Данас)

Видети још:

[Одговор Ђиласу - Јачај, државо, све моћнија](#)

[Драган Ђилас:Одговор Бркићу - Залажем се за "државни капитализам" и промену односа према страним инвеститорима](#)

[Миша Бркић: Економски програм "Савеза за Србију" - Заводљива утопија "демократског социјализма"](#)

[Програм Савеза за Србију од 30 тачака](#)